

SEXHIBITION

Atty Bax
Corinne Heyrman
Erik Vink
Hanneke Wetzer
Leon Stoffelen
Martin en Inge Riebeek

a.k.a. Skips
Beau Velvet
donderdagmar
Levi Jacobs
Lino Lithium
Mees Elias van Zanten
Pixie

14.08 – 20.09.2026

INTRODUCTIE

SEXHIBITION - HET STIGMA VOORBIJ

Na een succesvolle eerdere editie verwelkomt Willem Twee *Sexhibition* in Den Bosch. De tentoonstelling brengt hedendaagse kunst en de persoonlijke verhalen van sekswerkers samen en biedt ruimte voor een open gesprek over de positie van sekswerkers in onze samenleving.

Sekswerkers hebben vaak te maken met vooroordelen. Het werk zou gevaarlijk zijn, illegaal of toch zeker onder dwang plaatsvinden. Het kunstproject *Sexhibition* wil dit stigma doorbreken. Sekswerker is een legaal beroep in Nederland en de mensen die dit beroep uitoefen hebben veel te vertellen. *Sexhibition* zet daarom de mens achter het stigma centraal en neemt je mee in de belevingswereld van de sekswerker.

Op uitnodiging van Stichting Klankbordgroep Seksworks hebben zeven professionele kunstenaars zich laten inspireren door het leven van een of meerdere sekswerkers. Zij hebben nieuwe kunstwerken gemaakt die een frisse en positieve kijk bieden op een beroepsgroep die vaak onzichtbaar blijft.

Naast de zeven kunstenaars, krijgen ook sekswerkers zelf de kans om hun artistieke creaties te tonen. Op deze manier hoopt de tentoonstelling een open, eerlijke en inclusieve dialoog over sekswerk en de ervaringen van sekswerkers te stimuleren.

Aanvullend op de tentoonstelling is een publieksprogramma ontwikkeld dat ruimte biedt voor ontmoeting, reflectie en gesprek. Met een kleinkunstavond, live drawing met paaldansers en een Human Library worden bezoekers uitgenodigd het thema vanuit verschillende perspectieven te ervaren en verkennen.

Scan de QR-codes en hoor enkele muzes meer vertellen over het werk, de betekenis en het verhaal erachter.

Siebie

Eve

Melinde en
Lisette

Jazz

ATTY BAX

SEE ME & FEEL ME, 2025

Textiel en kralen

Foto's door Henk van Mierlo van Noregt Creative Media

Sekswerkers zijn vaak onherkenbaar in onze samenleving. Hoewel het een legaal beroep is in Nederland, blijft sekswerk voor veel mensen een moeilijk onderwerp om over te praten.

Kunstenaar Atty Bax ontwierp een 'kledingset' die sekswerkers herkenbaar maakt. Wanneer de set gedragen wordt door haar muzen geeft het ze kracht: zie mij, ik ben trots op mijn beroep en mijn lichaam.

Kleding heeft in de sekswerk altijd een belangrijke rol gespeeld. Het fungeerde bijvoorbeeld als middel om sekswerkers te onderscheiden van andere vrouwen, maar diende ook om vrouwen sekswerk in te lokken of om ze juist daarin te houden. Zo vertelt Lisette, een van Atty's muzen, dat vrouwelijke sekswerkers vaak onderscheidende kleding droegen zodat ze herkend konden worden door mannen. Meestal werd de onderscheidende kleding later trendsettend.

Voor haar muzen Lisette en Melinde ontwierp Atty een mantel met koninklijke allure en een bijpassende hoofdtooi en lichaamssierraad. Muze Melinde haakte de balzakken die Atty omtoverde tot harige moffen. Samen vormen de drie onderdelen een complete kledingset die echt gedragen kan worden. Naast vakgenoten zijn Lisette en Melinde ook goed bevriend en staan ze op dezelfde manier in het leven en in hun werk: liefdevol gericht op verbinding. Op de foto's dragen Lisette en Melinde samen de kledingset van Atty. Twee bijzondere vrouwen geëerd met draagbare kunstwerken.

Over Atty Bax

Textiel, rituelen, folklore, religieuze overtuigingen en uitingen en de zogenaamde huiselijke kant van het leven liggen aan de basis van alles wat ik met mijn handen maak om mijn visie op de wereld tot uitdrukking te brengen.

Voor mij is creatie vrijheid; en die vrijheid geeft mij onbeperkte moed. Moed om te laten zien dat intimiteit, seksualiteit, lust en verlangen vanuit mijn perspectief en beleving er heel anders uit kan zien dan de clichébeelden die je ziet als je googled op "erotische kunst".

Seksualiteit, lust en verlangen naar intimiteit zijn geen taboes maar zo normaal en alledaags als wat. Met mijn werk wil ik een positieve bijdrage te leveren aan de erotiek. De erotische blik geeft ruimte en vrijheid en ze heeft ook last van humor. Dat mag gevierd worden!

De muzen van Atty

Melinde Witkamp is sekswerker, coach en nagelstyliste. Sinds 2021 biedt ze onder de naam Lady Strawberry 'Intimate Slow Lovemaking Dates' aan, waarbij authenticiteit, verbinding en intimiteit centraal staan. Naast haar werk als sekswerker coacht ze mensen op het gebied van seksualiteit en relaties, en deelt ze haar ervaringen via podcasts en sociale media. Voor Melinde is seks geen doel maar een tool: een middel om echte ontmoeting, zachtheid en heling mogelijk te maken.

Lisette Mepschen is al 14 jaar werkzaam als escort en woonachtig in Tilburg. Haar carrière begon op haar twintigste bij een escortbureau, maar inmiddels werkt ze zelfstandig en onder haar eigen naam. In haar werk richt ze zich op het creëren van veilige en intieme ervaringen, waarbij ze klanten helpt hun seksuele behoeften en verlangens te ontdekken en te uiten.

Daarnaast zet ze zich in voor het normaliseren van seksualiteit en sekswerk. Haar missie is om het stigma rondom sekswerk te doorbreken en ruimte te bieden voor oprechte verbinding en zelfontplooiing.

CORINNE HEYRMAN

EEN TONEELSTUK MET JEZELF, 2025

Twee audiofragmenten van 15 minuten

Als je met mensen spreekt leer je ze vaak maar oppervlakkig kennen. Echt de diepte ingaan doe je alleen met heel goede vrienden of familieleden, en zelfs dat soms niet. Corinne Heyrman probeert hier verandering in te brengen. In haar audioportretten neemt ze de tijd om met mensen te praten. Ze zoekt naar verdieping en verbinding met degene die ze voor zich heeft om zo de mens die verscholen zit onder het oppervlak te ontdekken.

Voor de *Sexhibition* maakte Corinne twee audioportretten: één van muze Ian en één van muze Megan. Haar uitgangspunt bij het maken van een portret is altijd hetzelfde: een mens heeft meerdere kanten en al die kanten wil ze vangen in haar werk. Daarom ging ze verschillende keren in gesprek met haar muzen om ze beter te leren kennen. Wat drijft hen? Waarom zijn ze ooit begonnen met sekswerk? Hoe kijken ze aan tegen het stigma dat sekswerk nog altijd omringt?

Neem plaats op een van de vier stoelen en zet een koptelefoon op je hoofd. Druk op de knop en begin met luisteren naar Ian of Megan. Ontdek wie ze zijn en dompel je onder in hun wereld.

Over Corinne Heyrman

Corinne Heyrman (1994) is schrijver, theater- en podcastmaker. Dat klinkt uiteenlopend, maar eigenlijk doet ze dit: verhalen vertellen in verschillende vormen, steeds in nauwe samenwerking met de maatschappij en werkelijkheid.

In haar audioportretten neemt ze de tijd om met mensen te praten. Ze zoekt naar verdieping en verbinding met degene die ze voor zich heeft om zo de mens die verscholen zit onder het oppervlak te ontdekken.

De muzen van Corinne

Ian May is een heteroseksuele sekswerker die zich richt op escortdiensten, massages en boyfriend experiences voor dames en koppels. Zijn werk draait om het creëren van een veilige ruimte waar mensen hun verlangens en onzekerheden kunnen verkennen en uitvoeren. Met dit audioportret wil hij de luisteraars uitnodigen om hun vooroordelen te heroverwegen. Iedereen verdient de kans om gehoord en begrepen te worden. Sekswerkers zijn mensen die vaak waardevol maar onopgemerkt werk verrichten, en dat verdient erkenning.

Megan is een echte 90s girl. Ze is een van de weinige nog gedoogde straatsekswerkers in Nederland. Ze is transvrouw, en kampt met chronische pijn, waardoor [standaard] werk vinden en houden erg moeilijk is. Het sekswerk biedt haar een flexibele en toegankelijke manier om rond te komen. Haar echte passie ligt bij het maken van fotografische erotica en kunstzinnige porno waarbij lichamen die anders niet vaak getoond worden de spotlight krijgen die ze verdienen.

ERIK VINK

MIRROR, MIRROR ON THE WALL..., 2025

Wit potlood op zwart papier

De vraag 'wat is echt en wat niet' staat centraal bij de meer dan levensgrote tekening van Erik Vink. Het beroep van sekswerker vereist fysieke intimiteit, je laat mensen altijd heel dicht bij je lichaam. Maar de diepere persoonlijke lagen van de sekswerker krijg je misschien wel nooit te zien. Precies deze tegenstelling, tussen lichamelijke nabijheid en persoonlijke afstand, fascineert Erik.

Tijdens het maken van de tekening is Queenie, de muze van Erik, ontzettend open over haar werk. Ze vertelt honderduit over haar leven en alles wat ze heeft meegemaakt. Toch is Erik zich ervan bewust dat er altijd dingen onbesproken zullen blijven. Hoe open Queenie ook is, voor een buitenstaander blijft het lastig om het leven en werk van Queenie volledig te begrijpen.

Mirror, mirror on the wall... onderzoekt het grijze gebied tussen rationeel begrijpen en fysiek doorvoelen, en verbeeldt de afstand die soms tussen lichaam en geest kan bestaan. Je ziet een tekening van Queenie en een spiegelbeeld van haar in een grote spiegel. Ze kijkt weg. Via een klein spiegeltje aan de zijkant zie je haar gezicht en kijkt ze je recht aan.

De constructie waarin Erik zijn werk presenteert draagt bij aan de geheimzinnigheid die sekswerk soms omhult. Door de enorme tekening op deze manier te presenteren krijg je hem nooit helemaal te zien. Hoe open de muzen in de Sexhibition ook praten over hun beroep, vanaf een veilige afstand kan je nooit alles ervaren.

Over Erik Vink

Erik Vink typeert zichzelf als social artist. Hij helpt mensen om hun gedachten en creatieve ideeën te verwoorden, en dit te gebruiken voor het maken van een kunstwerk waarin zij zichzelf helemaal herkennen. In zijn Social Art projecten vertaalt Erik de ideeën van groepen mensen in betekenisvolle kunst, altijd met een positieve lading. Contact met publiek is altijd onderdeel geweest van zijn werk; zowel in de grootschalige, spectaculaire shows die hij jarenlang over de hele wereld opvoerde met een performance groep, als in verschillende projecten en exposities in gerenommeerde (inter) nationale kunstgalerieën en musea.

De muze van Erik

Jazz, ook wel **Queenie**, is 56 jaar en al sinds haar 18e af en aan werkende in de seksindustrie. Ze heeft veel verschillende soorten sekswerk gedaan en is nu erotisch masseuse. Dat doet ze met veel plezier. De vrijheid die dit werk haar geeft vindt ze erg belangrijk.

HANNEKE WETZER

INTIMITEIT IN OVERGAVE, 2025

Fotodruk op dibond

Voor het maken van deze fotoserie van haar muze Eve, heeft Hanneke Wetzer een BDSM-sessie bijgewoond. Ze wilde begrijpen hoe zo'n sessie eraan toe gaat, voelen wat er werkelijk gebeurt zonder zich te laten afleiden door clichés of vooroordelen. Wat Hanneke tijdens de sessie zag, was een kleurrijke interactie van zorg, afstemming en wederzijds respect. Tijdens een BDSM-sessie is er, in tegenstelling tot wat de buitenwereld vaak denkt, geen sprake van brute machtsspelletjes of grenzeloze dominantie. Het is juist een zorgvuldig afgestemde dans, waarin vertrouwen, aandacht en verbinding centraal staan.

Een BDSM-sessie is een intiem ritueel van overgave. Van tevoren zijn alle aspecten van de sessie besproken, er gebeurt niets zonder wederzijdse instemming. Dat vergt veel concentratie van Meesteres Eve, subtiële afstemming zit vaak in de kleinste gebaren. De fotografische techniek die Hanneke gebruikt voor haar fotoserie sluit naadloos aan bij de roes, kwetsbaarheid en aandacht van een sessie. Ze legt de sessie vast door middel van digitale double exposure: een intuïtieve techniek die vraagt om volledige aanwezigheid. Of zoals de submissive – de slaaf van Meesteres Eve – na afloop van de sessie beschrijft: 'Het is een rush, een soort verliefdheid. De drang tot aanbidding, de spanning van wat komen gaat, en tegelijk een kalme mindfulness van het nu.' En precies dat gevoel resoneert in Hannekes manier van werken.

Met behulp van de fotoserie willen Hanneke en Eve een dialoog starten met het publiek. Bezoekers die graag een vraag willen stellen aan Eve, kunnen deze opschrijven op speciaal briefpapier en deponeren in de brievenbus. Eve zal vervolgens elke serieuze vraag persoonlijk beantwoorden. Op deze manier ontstaat er een open gesprek over sekswerk dat voorbijgaat aan het stigma.

Over Hanneke Wetzer

Het werk van Hanneke Wetzer richt zich op thema's als identiteit, privacy, gender- en neurodiversiteit. De wereld die ze creëert ziet er altijd anders uit; van klinische, surreële vervreemding tot schattigheid met een ondeugende dosis humor. Haar oeuvre is een oproep om de beperkingen van het conventionele denken uit te dagen. Alle esthetiek wordt ondersteund door een onderstroom van onze diepste verlangens en angsten.

De muze van Hanneke

Eve is werkzaam als SM Meesteres. Ze kwam 8 jaar geleden in aanraking met BDSM en werd direct verliefd op de speelsheid en zachtheid die daarbij kwamen kijken. De mogelijkheid om buiten de lijntjes te kleuren en onconventionele dingen te kunnen doen, maakt dat ze zich vrij voelt om te ontdekken.

Ze laat haar onderdanigen ook vrijheid ervaren door ze zo veilig te laten voelen dat ze zich geheel kunnen overgeven aan haar. In deze bubbel ontstaan de mooiste en intiemste momenten. Eve zet zich naast haar sekswerk in om de vooroordelen over sekswerk en BDSM tegen te gaan door middel van voorlichting, lezingen en het aangaan van de dialoog.

LEON STOFFELEN

PIERCING, NAILS EN TATTOO, 2025

Olieverf op paneel met keramieken lijst

De uitvergrote lichaamsdelen op de schilderijen van Leon Stoffelen bieden een intiem inkijkje in het leven van zijn muze. Naar wie zouden we kijken en durft deze persoon zich echt zo bloot te geven? Door in te zoomen op één specifiek detail, vestigt Leon de aandacht op de zachtheid van het menselijk lichaam en de soms overweldigende kracht van aanraking.

Wat opvalt op *Piercing*, het schilderij waarop een penis is afgebeeld, is de piercing en rode nagellak van de muze. Nagellak wordt doorgaans niet gezien als ‘mannelijk’. Maar wat is mannelijkheid dan wel? In zijn werk bevraagt Leon de maatschappelijke gendernormen en rekt hij deze normen op door ons een schijnbare tegenstrijdigheid te presenteren. Wie zegt dat mannen geen nagellak kunnen dragen of intieme piercings nemen, mannelijke intimiteit is zoveel meer dan dat.

De zeer realistische schilderijen heeft Leon gemaakt op basis van foto's die hij nam tijdens een ontmoeting met zijn muze. Uit de beelden die van heel dichtbij genomen zijn spreekt vertrouwen. Het gevoel van verbinding en omarming wordt benadrukt door de omlijsting van de drie schilderijen die Leon zelf heeft vormgegeven. De speelse, vloeiende vorm straalt intimiteit uit en op verschillende plekken in de lijsten zijn piercings te zien. Soms lijkt er uit de lijst zelfs een vinger met zorgvuldig aangebrachte nagellak te ontstaan die de billen van muze Siebie zachtjes aanraakt.

Over Leon Stoffelen

Leon Stoffelen verbeeldt een werkelijkheid als op een computermonitor. Het is een geconstrueerde werkelijkheid – vaak fragmentarisch, vanuit gedurfde perspectieven, door een afstandelijke blauwe filter – ontleend aan verschillende visuele bronnen. Gay Chatroom-decors en (pornografische) internetbeelden kunnen als inspiratie dienen, net als romantische schilderijen.

Het doel: de queer identiteit verkennen. Opgroeiend als homo in een kleine stad, vond Leon twee ogenschijnlijk contrasterende ontsnappingen uit deze beklemmende realiteit: de natuur en het internet. Beide spelen een belangrijke rol in zijn werk, dat ook speelt met verwachtingen, clichés en authenticiteit.

De muze van Leon

Na zijn scheiding begon **Siebie** zijn bisexualiteit te verkennen, iets waarvoor hij vroeger nooit ruimte voelde. Zijn jeugd werd gekleurd door pesterijen en het onderdrukken van gevoelens en verlangens, wat zijn relatie tot zijn lichaam en seksualiteit diep beïnvloedde.

Als erotisch masseur vindt hij nu heling in aanraking, sensualiteit en het bekeken worden. Zijn werk is een manier om het gemis uit het verleden in te halen en zelfvertrouwen op te bouwen. Hij onderzoekt mannelijkheid op zijn eigen manier, zacht, open en zonder de behoefte om een 'alpha' te zijn.

MARTIN EN INGE RIEBEEK

THE ESSENTIAL – LOVE FLOWER, 2025

Video-installatie

Al ruim vijftien jaar reizen Martin en Inge Riebeek de wereld over voor hun project *The Essential*. Overal waar ze komen stellen ze de mensen die ze ontmoeten dezelfde vraag: wat is voor jou de essentie van het leven? Deze vraag stelden ze ook aan de muzen waarover ze speciaal voor de *Sexhibition* een portret maakten. Het levert unieke en indringende portretten op over het leven van een sekswerker en de dingen die voor hen belangrijk zijn.

De meeste portretten van Martin en Inge komen spontaan tot stand. Ze spreken voorbijgangers aan op straat en vragen vervolgens of ze willen meedoen aan *The Essential*. De muzen die ze filmde voor de *Sexhibition* hebben zich vooraf aangemeld en wilden graag meedoen aan het project. Met ieder van hen hebben Martin en Inge uitgebreid gesproken en op basis daarvan is de tekst die zij vertellen voor de camera tot stand gekomen. Bij elk portret kijkt de muze ons recht in de ogen aan, alsof ze vragen: dit ben ik, wie ben jij?

Ondertussen hebben Martin en Inge al ruim 500 videoportretten gemaakt, een aantal dat nog steeds groeit. In elk portret dat ze maken staat de ontmoeting centraal: de kijker ontmoet de persoon op het beeldscherm en andersom. Hoe verhouden zij zich tot elkaar en wat kunnen ze van elkaar leren? Dat geldt ook voor de portretten die ze maakten over hun muzen: zijn de sekswerkers op het beeldscherm wel zo anders dan jijzelf?

Over Martin en Inge Riebeek

Martin en Inge werken sinds 2001 samen. Ze maakten verschillende kunstwerken in de openbare ruimte en begonnen steeds meer audiovisuele elementen in hun werk te integreren. In hun werk hebben ze zich altijd gericht op het creëren van ontmoetingen, om mensen met elkaar in contact te brengen.

De muzen van Martin en Inge

Marion is oprichtster van Sexyzorg, een initiatief dat is ontstaan uit haar jarenlange werk in de zorg. Ze zag van dichtbij hoe weinig ruimte er is voor seksualiteit, intimiteit en menselijk contact, vooral bij mensen met een beperking. Marion is eerst zelf begonnen als seksverzorgende, voordat ze haar onderneming in deze sociaal-erotische zorg startte waarbij ze bemiddelt tussen seksverzorgenden en cliënten. Ze wil het taboe rondom seksualiteit in de zorg doorbreken en laten zien dat ook deze vorm van nabijheid een wezenlijk onderdeel is van welzijn en kwaliteit van leven. Tevens vindt ze dat ze goed werk doet en daarom ook dat het stigma op het beroep als seksverzorgende doorbroken moet worden.

Angel woont in de regio Amsterdam. Na een carrière van meer dan 20 jaar als sekswerker, geeft ze tegenwoordig educatieve rondleidingen over sekswerk aan toeristen en studenten. Hierin kan ze haar passie over het vak nog steeds kwijt door te vertellen over alle verschillende vormen van sekswerk die ze gedaan heeft. Als activiste voor de rechten van sekswerkers probeert ze haar steentje bij te dragen voor het mooiste beroep wat ze ooit heeft gedaan en waar ze weer in terug wil keren.

Ayden Brooks is content creator en stage performer. Als film- en pornomodel is hij veel in de weer met het maken van de mooiste en leukste erotische beelden. Als puppy is hij een blij en vrij persoon die elke dag als een feest durft aan te gaan. Genieten van het leven en de mensen om hem heen is zijn grootste gift.

Sekswerk is voor **Rizza** een interessante zijtak geweest tijdens een 20-jarige carrière als erotisch entertainer. Deels uit noodzaak maar ook uit nieuwsgierigheid heeft ze veel ervaringen opgedaan, leuke en minder leuke, en dit heeft haar zeker verrijkt als mens. Uiteindelijk ligt haar hart bij muziek en kunst, en zoals te zien in deze expo, kunnen deze ook weer prachtig versmelten met elkaar. Ze is trots om hier onderdeel van uit te maken.

Lisette Mepschen is al 14 jaar werkzaam als escort en woonachtig in Tilburg. Haar carrière begon op haar twintigste bij een escortbureau, maar inmiddels werkt ze zelfstandig en onder haar eigen naam. In haar werk richt ze zich op het creëren van veilige en intieme ervaringen, waarbij ze klanten helpt hun seksuele behoeften en verlangens te ontdekken en te uiten. Daarnaast zet ze zich in voor het normaliseren van seksualiteit en sekswerk. Haar missie is om het stigma rondom sekswerk te doorbreken en ruimte te bieden voor oprechte verbinding en zelfontplooiing.

Jazz, ook wel Queenie, is 56 jaar en al sinds haar 18e af en aan werkzaam in de seksindustrie. Ze heeft veel verschillende soorten sekswerk gedaan en is nu erotisch masseuse. Dat doet ze met veel plezier. De vrijheid die dit werk haar geeft vindt ze erg belangrijk.

Anna is een erotische masseuse. Ze is ooit begonnen als escort. In een 'nu even niet vlaag' vroeg een man haar of ze wilde leren masseren. Dat leek haar leuk, en zo hebben ze eerst een jaar samen gemasseerd. Daarna is haar pad solo verder gegaan. Anna is gespecialiseerd in edging, het uitstellen van het orgasme voor de man. Zelf ervaart ze nul taboe. Dit gunt ze iedere sekswerker!

A.K.A. SKIPS

AT LEAST I'M BEING HONEST

Spraypaint, acryl en olieverf op doek

Voor dit schilderij schilderde a.k.a. Skips een scène na uit een van zijn eigen pornofilms. Als kunstenaar, transman en sekswerker onderzoekt hij hoe schaamte kan veranderen in kracht. Door juist die delen van zijn leven zichtbaar te maken die vaak worden afgekeurd of verborgen blijven, neemt hij de regie terug over zijn eigen verhaal. Met dit werk nodigt hij bezoekers uit om stil te staan bij hun eigen reactie op zijn open en eerlijke vorm van zelfexpressie.

Zijn schilderijen vertrekken vanuit persoonlijke ervaringen en zijn eigen lichaam. In kwetsbare, seksuele of krachtige poses onderzoekt hij thema's als identiteit, autonomie en lichamelijkeheid. Soms verschijnen zijn figuren in herkenbare ruimtes, soms tegen abstracte achtergronden van spraypaint en grafische elementen. In recent werk combineert hij zijn schilderijen met gestencilde teksten

waarin hij persoonlijke observaties en praktische inzichten deelt.

Over a.k.a. Skips

a.k.a. Skips is schilder, muzikant, fotograaf, sekswerker en queer transman, gevestigd in Rotterdam. Zijn werk beweegt zich tussen verschillende disciplines en ontstaat vanuit een sterke behoefte aan eerlijkheid en zelfbeschikking. Hij begon als graffitikunstenaar in San Francisco en werkte jarenlang als muzikant en dj, voordat hij zich volledig richtte op zijn beeldende praktijk. In al zijn werk staat de overtuiging centraal dat vrijheid begint waar maatschappelijke verwachtingen worden losgelaten en ruimte ontstaat om jezelf te zijn.

BEAU VELVET

GOLD DIGGER

Schilderkunst

De vrouw in dit schilderij druipt van het goud. Met haar ogen gesloten rust ze in haar eigen kracht. Het werk gaat over de trots die Beau voelt om sekswerker te zijn. De term gold digger wordt vaak gebruikt om vrouwen te 'shamen' die iets terugvragen voor hun kwaliteiten of aandacht. Beau geeft daar een andere betekenis aan. Haar lichaam, schoonheid, aandacht, aanwezigheid, tijd en expertise zijn waardevol. Geld staat daarbij niet alleen voor inkomen, maar ook voor waardering, vrijheid en autonomie. De vrouw op het doek draagt het goud met trots en eigent zich die kracht volledig toe.

Over Beau Velvet

Beau Velvet is schilder, erotische performer, sekswerker en activist. In haar werk onderzoekt ze thema's als sensualiteit, intimiteit en de manier waarop vrouwen worden bekeken én zichzelf laten zien. Haar schilderijen zijn sterk geworteld in haar persoonlijke ervaringen als sekswerker en nodigen uit om met een open blik na te denken over vooroordelen, autonomie en trots.

donderdagmar

CAUTION FRAGILE EQUIPMENT

Interactief boek / gemengde techniek

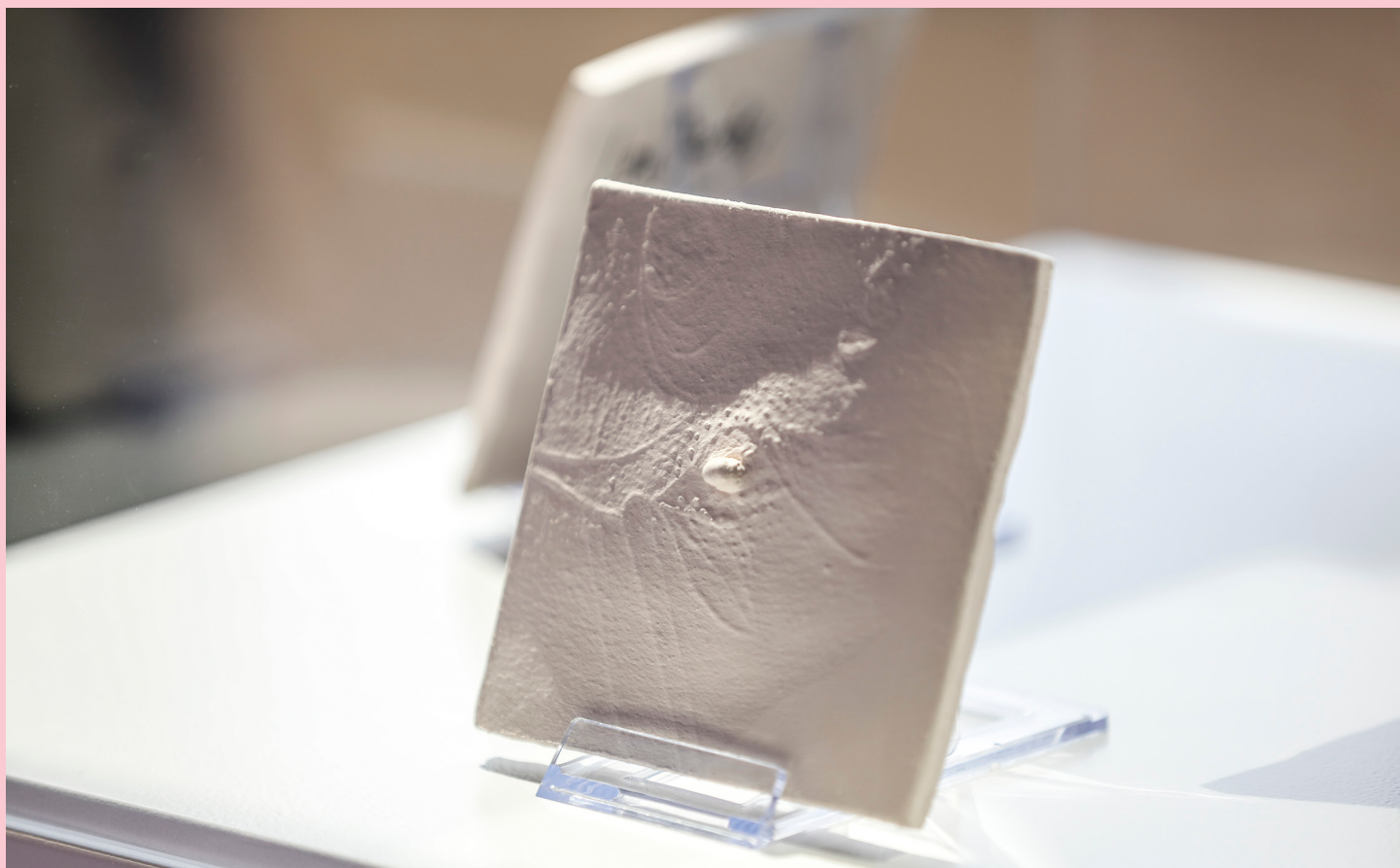
Dit interactieve boek bestaat uit gelamineerde pagina's waarop teksten, beelden en objecten samen een persoonlijk archief vormen. Iedere pagina vertelt een deel van een autobiografisch verhaal over autonomie, herstel en het terugwinnen van de regie over het eigen leven. Het werk ontstond nadat donderdagmar brak met een gewelddadige en controlerende familiesituatie. Tijdens die periode werd sekswerk een manier om financiële onafhankelijkheid te creëren en ruimte te maken voor een leven op eigen voorwaarden. Daarmee laat het boek zien dat sekswerk, ondanks de vooroordelen die erover bestaan, ook een middel kan zijn om vrijheid en zelfbeschikking terug te winnen. Het boek vertelt geen lineair verhaal, maar neemt de lezer mee langs fragmenten van woede, verdriet, herstel, bevrijding en trots. Door de pagina's heen ontvouwt zich

stap voor stap een persoonlijk proces van losbreken uit opgelegde verwachtingen en het hervinden van een eigen identiteit. Uiteindelijk is het werk een ode aan autonomie en aan het recht om je eigen verhaal te schrijven.

Over donderdagmar

donderdagmar is een autistische kunstenaar die de wereld bekijkt vanuit een perspectief dat vaak buiten de norm valt. Juist die manier van kijken vormt de basis van het werk. In de praktijk onderzoekt donderdagmar thema's als autonomie, identiteit, schaamte en maatschappelijke taboes. Door persoonlijke ervaringen te verbinden aan bredere maatschappelijke vraagstukken nodigt donderdagmar bezoekers uit om anders te kijken naar onderwerpen die vaak onbesproken blijven.

LEVI JACOBS

TEPEL TEGEL, 2023

Keramiek

Deze tegel is een afgietsel van Levi Jacobs' eigen borstkas. De lijnen die over de tegel heen lopen zijn afkomstig van de tatoeages op zijn borst. Ze verbeelden twee vissen die op opmerkelijke manieren paren. De tegel kan gebruikt worden zoals iedere andere tegel, bijvoorbeeld ingemetseld in de badkamer- of keukenmuur. Zo wordt een erogene zone van de kunstenaar ingebed in het doorsnee huishouden.

Levi werkt in zijn kunstpraktijk met veel verschillende materialen en technieken. Zo maakt hij onder andere afgietsels van zijn eigen lichaam in plastics en roze chocola. Ook borduurt hij en maakt hij linoleum-prints. Meestal presenteert hij zijn werk in de vorm van een installatie. Op die manier kan je rondom zijn werken lopen en benadrukt hij de verschillende standpunten die je over het onderwerp van het kunstwerk kunt hebben.

In het geval van de *Tepel Tegel*: loop er eens omheen en vraag je af waarom mensen in het dagelijks leven hun seksualiteit zo vaak verstoppen. Voor veel mensen maakt het een belangrijk deel uit van hun leven, waarom is seks dan een taboeonderwerp?

Over Levi Jacobs

Levi Jacobs is beeldend kunstenaar en maakt installaties met het lichaam als inspiratiebron. Hij beperkt zich niet tot één kunstdiscipline, maar werkt met een breed scala aan materialen. Een veelvoorkomend thema in zijn werk is seksualiteit en gender. Levi onderzoekt deze onderwerpen al zijn hele leven, en hij gebruikt zijn kunst als uitdrukking van zijn bevindingen. Hij is voortdurend op zoek naar zijn eigen positie binnen de hedendaagse homocultuur in Amsterdam, als jonge transgender homo en sekswerker.

LINO LITHIUM (SADIC SADIE)

DESPAIR, 2021

Fotodruk op aluminium

‘Wat zou het toch fijn zijn als de medemens een wat lossere blik zou hebben en meer open minded zou zijn over sekswerk. Het taboe wat hierop heerst is onterecht en niet meer van deze tijd, dat moet anders kunnen’, aldus kunstenaar en sekswerker Lino Lithium. Om de medemens daar een handje bij te helpen confronteert Lino de kijker met een bloederig beeld. De ruggengraat van een varken rust op de gebogen rug van de vrouw op de foto. Bloed druipt over het vlees en haar lichaam naar beneden. Het rauwe beeld schrikt af en intrigeert tegelijkertijd: waar kijken we naar?

Met haar expliciet zintuiglijke beeldtaal nodigt Lino de kijker uit om te reflecteren op identiteit, pijn en bevrijding. Het werk *Despair* is een rauwe visuele vertaling van innerlijke strijd en lichamelijke vervreemding. Voor Lino is het menselijk lichaam

grotesk en kwetsbaar tegelijk; het kan sterk en zwak zijn op hetzelfde moment. Het is een tegenstelling die haar als kunstenaar en professioneel dominatrix typeert: harde eerlijkheid gaat hand in hand met zachtheid en menselijke verbinding.

Over Lino Lithium

Lino Lithium is een multidisciplinair kunstenaar wiens werk zich beweegt op het snijvlak van lichamelijkheid, activisme en confrontatie met de ziel. Onder de naam Sadic Sadie is ze actief als professioneel meesteres. In de praktijk confronteert Lino de grenzen van het lichaam als zowel fysieke als emotionele drager van trauma, verlangen en transformatie. Een controversiële, veelzijdige kunstenaar die emoties en concepten in beelden omzet en de grenzen van het gebruikelijke opzoekt.

MEES ELIAS VAN ZANTEN

LEFTOVERS, 2024

Kartonnen tas met volgespoten condoms in epoxy

Leftovers bestaat uit een verzameling volgespoten condoms gepresenteerd in het verpakkingsmateriaal van een thuisbezorgd maaltijd. De condoms zijn vereeuwigd in epoxy, een doorzichtige kunsthars, waardoor ze voor altijd deze vorm behouden. Door een voorwerp te gebruiken dat normaal gesproken heel andere associaties oproept, hoopt Mees het taboe rondom sekswerk te verbreken. In hoeverre is een escort inhuren anders dan het bestellen van een afhaalmaaltijd? En waarom doen we over het ene zo panisch, terwijl het andere maatschappelijk helemaal geaccepteerd is?

Voor Mees is het ontzettend belangrijk om sekswerkers een gezicht en een stem te geven. Sekswerkers zijn zoveel meer dan het stigma dat hen omringt; het zijn ook

kunstenaars en mensen met een golden retriever, een universitair diploma of genoeg geld. 'Ik ben namelijk niet zielig', zegt Mees. 'Ik doe sekswerk omdat ik er zelf voor gekozen heb.'

Over Mees Elias van Zanten

Mees is afgestudeerd als Neerlandicus en naast sekswerker ook kunstenaar, performer en curator. In diens werk focust die zich op het normaliseren van dát wat door de maatschappelijke normen uit het zicht wordt geduwd. Mees is niet bang om te choqueren met diens performances, teksten en beeldende kunst. Alleen als mensen ongemak ervaren kan je nieuwe gesprekken starten en samen door taboes en schaamte heen werken.

PIXIE

SCHADUWZIJDE

Schilderkunst

Voor Pixie is schilderen altijd een manier geweest om emoties te verwerken. Wat begon als creatieve therapie groeide uit tot een artistieke praktijk waarin persoonlijke ervaringen centraal staan. Haar werk is autobiografisch en onderzoekt thema's als kwetsbaarheid, autonomie en zelfbeschikking.

In haar leven speelde sekswerk een belangrijke rol in het terugwinnen van de regie over haar eigen lichaam en grenzen. Waar intimiteit eerder werd bepaald door de verwachtingen van anderen, werd sekswerk een bewuste keuze die ruimte gaf aan eigen voorwaarden en autonomie. In haar schilderijen onderzoekt Pixie hoe pijn,

kracht en vrijheid met elkaar verweven kunnen zijn en hoe het terugnemen van controle kan uitgroeien tot een vorm van empowerment.

Over Pixie

Pixie is de artistieke identiteit van een deel van haar persoonlijkheid dat vrij, open en zonder schaamte in het leven staat. Emoties mogen er volledig zijn, maar zijn tegelijkertijd vluchtig en voortdurend in beweging. Vanuit die gedachte maakt Pixie autobiografisch werk waarin persoonlijke ervaringen worden omgezet in beelden die uitnodigen tot herkenning, reflectie en gesprek.

COLOFON

Deze tentoonstelling is met veel liefde gemaakt in opdracht van Stichting Klankbordgroep Seksworks.

Initiatiefnemer

Ian May

Curator

Jovana Štulić

Projectleider

Eve de Jong

Bijzondere dank aan de inspirerende sekswerkers die deelnamen aan dit project

Angel, Anna, Ayden, Eve, Ian, Jazz / Queenie, Lisette, Marion, Megan, Melinde, Rizza en Siebie

Kunstenaars

Atty Bax, a.k.a. Skips, Beau Velvet, Corinne Heyrman, donderdagmar, Erik Vink, Hanneke Wetzer, Leon Stoffelen, Levi Jacobs, Lino Lithium, Martin en Inge Riekbeek, Mees Elias van Zanten, Pixy

Deze tentoonstelling is tot stand gekomen dankzij de genereuze steun en het vertrouwen van:

JAARTHEMA 2026-2027: **More Than a Room**

Jaarlijks kiest Willem Twee Kunstruimte een jaarthema dat als rode draad door het artistieke programma loopt. Van september tot en met juli volgen de tentoonstellingen in de Kunstruimte en Spiegelzaal, samen met het publieksprogramma, één gezamenlijk thema. In seizoen 2026–2027 staat **More Than a Room** centraal.

Een ruimte is nooit alleen een ruimte. Zij krijgt betekenis door wat er plaatsvindt, door de mensen die haar betreden en door de ontmoetingen die er ontstaan. Een ruimte kan een podium zijn, een plek voor ontmoeting, reflectie of experiment; een omgeving waarin verschillende disciplines elkaar raken. **More Than a Room** vertrekt vanuit het idee dat een ruimte voortdurend verandert door de verhalen, ervaringen en uitwisselingen die er samenkomen.

Met dit jaarthema nodigt Willem Twee Kunstruimte uit om de tentoonstellingsruimte te zien als een plek waar beeldende kunst, muziek, performance en andere disciplines elkaar ontmoeten, en waar makers en publiek samen nieuwe ervaringen creëren. Kunst is daarbij niet uitsluitend iets om naar te kijken, maar ook iets om te ervaren, te beluisteren, te delen en actief aan deel te nemen. De Kunstruimte en Spiegelzaal vormen samen een omgeving waarin verschillende kunstvormen elkaar versterken en ruimte ontstaat voor experiment, samenwerking en uitwisseling.

More Than a Room gaat uiteindelijk niet over de ruimte zelf, maar over wat een ruimte mogelijk maakt. Wanneer kunst, muziek, performance en publiek elkaar ontmoeten, ontstaat een omgeving waarin nieuwe ideeën, ervaringen en verbindingen kunnen groeien. Zo laat **More Than a Room** zien dat een ruimte pas betekenis krijgt door wat zij mogelijk maakt: ontmoeting, uitwisseling en de voortdurende wisselwerking tussen kunst, makers en publiek.

Willem Twee Kunstruimte is een unieke plek voor tentoonstellingen van hedendaagse (inter)nationale kunstenaars. Zowel nieuw talent als gevestigde kunstenaars tonen hier vernieuwende kunst van hoogstaande artistieke kwaliteit. De tweemaandelijks tentoonstellingen presenteren een verfrissend en divers beeld van wat er in de kunstwereld en in onze huidige samenleving gebeurt.

De Kunstruimte bevindt zich in de fabriekshal van de voormalige Willem II Sigarenfabriek. De roltafels en de sigaren zijn allang verdwenen, maar de karakteristieke architectuur en sfeer van de ruimte zijn intact gebleven. Willem Twee daagt kunstenaars uit om op deze statige ruimte te reageren door er monumentale kunst te maken en exposeren.

De Kunstruimte richt zich op een breed scala van kunstdisciplines, in het bijzonder op het grensgebied tussen beeldende kunst, muziek en geluidskunst. De Kunstruimte biedt flexwerkers een plek om gratis te werken omringd door kunst.

© 2026 Willem Twee muziek en beeldende kunst

Curator: Jovana Štulić

Tekst: Jovana Štulić & Charlotte Fijen

Vormgeving en uitgave: Willem Twee muziek en beeldende kunst

Boschdijkstraat 100

5211 VD 's-Hertogenbosch

www.willem-twee.nl